

Budapestre vonatkozó újságcikkek		Oszályozás	
Szerző:	Bernáth László	792	
Cím:	Miért nem játszik az Ódry Színpad?	Ódry Színpad	
Forrás:	Esti Hírlap,	1961	
(Hely)	1961. márc. 5.	Személy	
(Idő)		Helyszám	
(Köt. v. füz.)		(Oldal)	

Miért áll elhagyatottan heteken át az Ódry Színpad? Miért nincs előadás ebben a nagyszerűen felszerelt, izlése- sen berendezett, hangulatos kis színházban? Mi lett a nagy tervekben, amelyeknek megvalósítására felépült ez a színház?

A statisztika szerint ebben a szezonban szeptembertől a mai napig harminc előadást tartott az Ódryban a Vígsház társulata, három vizsgaelőadást a főiskola, s a napokban itt mutatkozott be egy előadás a kaposvári Csiky Gergely Színház. Kicsit durván számolva ez annyit jelent, hogy minden hétre átlag alig egy előadás jut. Miért?

Újságcikkek, beszámolók előzték meg az Ódry Színpad létrehozását, prágai utazásról, moszkvai élményekről... Prágában fiatal színészek kezdeményezésére színház alakult, amelynek nemcsak a díszleteit építették az ifjú művészek, de még a falait is ők festették, nézőterét is ők rendezték be. Ma alig lehet jegyet kapni előadásaikhoz. A moszkvai Művész Színház fiataljai új kísérletekkel próbálkoztak. Egy mozhelyiségben láttak munkához és a siker nem maradt el. Nálunk tálcán nyújtotta az állam ezt a ragyogó színházat, amelyben egy héten hatszor még a lámpák sem gyúlnak ki.

— Ez volt a baj — vélik sokan. — Meg kellett volna várni, amíg valami érdemlegeset produkálnak a színházak, a fiatalok, s azután építkezzünk. — Alighanem melléfognak azok, akik így vélekednek. Nem veszik észre, hogy kezdeményezésben ma sincs hiány. Az Egyetemi Színpadon a közelmúltban rendezték meg egy sorozat első estjeként Sándor Iván fiatal drámaíró Az R-47-es repülőjárat című darabjának stúdióelőadását. Híre ér-

kezett, hogy az Irodalmi Színpadon éjjel is előadásokat tartanak majd, itt egy fiatal színészíró művét játsszák el. A Fiatal Művészek Klubjának programján kezdő drámaírók darabjainak felolvasása szerepel, színészek tolmácsolásában. S ez csupán az, ami első látásra is szembeüt. Ki tudja, még mi mindent képzeltek el, terveztek a lelkes művészfiatok.

De hát akkor miért nem mennek az Ódryba? — Kicsi a nézőtér, kevés a bevétel — vélekednek egyesek. Pedig az Ódry nem drága: csak a legszigorúbban számolt önköltség megtérítését kéri. A háromszázötven férőhely pedig nem sok ugyan, de nem is kevés.

Nincs a színházaknak szabad színésze. Így is alig győznek a filmmel, a rádióval, a szinkronnal, a TV-vel egyeztetni. — Ez igaz lehet — gondolkodik el a kérdező — de azután eszébe jut, hogy még mindig van színészarc, melyet jóval ritkábban lát, mint megérdemelné, s főként vannak olyanok, akiket jó lenne egyszer másban, nagyobb játéklehetőségek között látni, mint amilyenekkel eddig megbízták.

Az idei évad elején az Ódry Színpad ügyeinek intézését a Művelődésügyi Minisztérium színházi főosztálya vette át. A helyzet azonban azóta sem változott: továbbra sincs jelentkező, aki az Ódryban akarna játszani. Még a vidéki színházak is jobbára máshol keresnek otthont egy-egy napos vendégszereplésük idejére.

A józan ész kénytelen ismét és ismét visszatérni a kiindulóponthoz: nemrég készült el, nagy anyagi áldozatok árán egy ragyogó kis színház a főváros közepén — miért játszanak olyan ritkán benne?

Bernáth László